

DR. SZEKERES VINCE

1887–1976

Állatorvosdoktor, egyetemi tanár, a keszthelyi Gazdasági Akadémia, illetve a Magyar Agrártudományi Egyetem keszthelyi osztálya állategészségtani tanszékének vezetője, osztályelnök (1945–1946), dékán (1948–1949).

Szekeres Vince 1887. november 10-én született Pécsen. Édesapja kőműves volt, 11-en voltak testvérek. 1905-ben érettségizett az állami főreáliskolában. 1909-ben állatorvosi oklevelet, 1923-ban állatorvos-doktori diplomát szerzett, majd 1925-ben az állatorvosi tisztvi vizsgát is letette. Ezt követően 1909. december 1-től 1921. december 31-ig honvéd állatorvosként szolgált. Állomáshelyei Galíciában, Budapesten, Nagyszébenben, Brassón voltak. 1920-ban helyezték Keszthelyre, a 3. huszárezredhez. Zala megyében egy éven át járványvédelemmel foglalkozott. Megfigyelései, kórboncolása szolgáltatta az adatokat doktori értekezéséhez, amit *Vizsgálatok a lovak fertőző kevésvérűségéről* címmel védett meg.

1922. február 19-én választották meg Keszthelyen községi állatorvosnak. 1923-tól elvállalta a Gazdasági Akadémia tangazdaságának állatorvosi teendőit. Majorjában laboratóriumot építettek, ahol kísérleteit is végezhetette. 1941-től akadémiai, főiskolai, majd egyetemi tanárként vezette a Magyar Agrártudományi Egyetem keszthelyi osztályának állategészségügyi tanszékét 1949-ig, nyugdíjba vonulásáig. Közben egyetemi osztályelnöki (1945–1946), majd dékáni (1948–1949) megbízást is teljesített. Ezt követően sok évtizedes tapasztalatait kamatoztatva ismét az állategészségügy aktív munkásaként az állami gazdaságok minisztériumában dolgozott.

Szekeres Vince, mint gyakorló állatorvos 1924-től kezdve végzett vizsgálatokat és kísérleteket. Tanári működése idején a baromfipestist és a sertéshizlalást vizsgálta behatóbban. Jelentősebb közleményei a szarvasmarhák ragadós tüdőlobjával és vérömléses septikaemiájával, a lovak hashártyájának érzékenységevel, a tehenek meddőségével és a baromfipestissel foglalkoztak. 1941-ben az *Állategészségtan állategészségügyi ellenőrök számára* és a *Tejhygiéne állattenyésztési ellenőrök számára* című jegyzeteket készítette el. A *Háziállatok élettana mezőgazdák számára* című könyvét 1948-ban írta meg. Az állategészségügy aktív ismeretterjesztője volt, cikkei a *Köztelekben*, a *Mezőgazdasági Szemlében* és egyéb szaklapokban jelentek meg.

Közéleti tevékenysége széleskörű, ezt nyugállományba vonulása sem szakította meg. A Magyar Országos Állatorvos Egyesületnek alelnöke volt tizenhárom éven át, és tizenhat éven át elnökölte a helyhatósági állatorvosok szakosztályát. Elnöke volt a keszthelyi járási pedagógus szakszervezetnek, a keszthelyi szabadművelődési tanácsnak, a járási pedagógusok nyugdíjas csoportjának.

Nem volt Keszthely szülötte, de neve a városéval, ahol ötven éven át dolgozott, szinte összeforrott. 1972-ben, a Georgikon alapításának 175. évfordulójára, társszerzőkkel megírta az intézmény történetét 1918-tól 1949-ig. Az Állatorvostudományi Főiskola 1959-ben aranyoklevelet, az egyetem 1969-ben gyémántdiplomát, 1974-ben vasdiplomát adományozott számára.

1976. március 7-én, életének 89. évében hunyt el Ajkán. Mint az Agrártudományi Egyetem saját halottját a keszthelyi Szent Miklós temetőben kísérték utolsó útjára.

Irodalom

Várnagy László: Szekeres Vince dr. 1887–1976. *Magyar Állatorvosok Lapja*, 1976. 31. 6. 408.

Szekeres Vince (1887–1976). In: *Magyar agrártörténeti életrajzok*, R–Zs. Szerk.: Für Lajos–Pintér János. Budapest : Magyar Mezőgazdasági Múzeum, 1989. 326–330.

Dr. Fehér György, 2007